

УДК 351.74(477)

І.В. ЗОЗУЛЯ, докт. юрид. наук, проф., Харківський національний університет внутрішніх справ

ОПТИМІЗАЦІЯ СТРУКТУРИ МВС УКРАЇНИ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЙОГО РЕФОРМУВАННЯ

Ключові слова: оптимізація, структура, МВС України, реформування

Станом на сьогодні всі заходи з реформування системи Міністерства внутрішніх справ України спрямовані відповідно до Стратегії розвитку органів внутрішніх справ України та Концепції першочергових заходів реформування системи Міністерства внутрішніх справ, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22.10.2014 р. № 1118-р [1]. При цьому, як і в означених Стратегії та Концепції, будь-які заходи з реформування МВС України завжди пов'язують з оптимізацією чи то його структури, чи то його органів та їх діяльності, чи то фінансування та ін.

Разом із тим, головним завданням ще Концепції розвитку системи Міністерства внутрішніх справ за Постановою Кабінету Міністрів України «Про концепцію розвитку системи Міністерства внутрішніх справ» від 24.04.1996 р. № 456 [2] вже позначалось «визначення... шляхів оптимізації діяльності системи МВС з метою максимального забезпечення ефективності її функціонування»; а для досягнення мети Концепції передбачалось «підвищити ефективність управління та бойової готовності органів внутрішніх справ і внутрішніх військ шляхом оптимізації функцій системи МВС відповідно до рівня управління...».

Свого часу ми звертали увагу, що така «оптимізація функцій системи управління» чи «оптимізація діяльності системи МВС», а не «оптимізація структури органів внутрішніх справ» може означати тільки оптимізацію функцій та діяльності системи МВС че-

рез урізання бюджетних коштів; а якщо система МВС виявляє у процесі роботи певні вади, то «звідси випливають додаткові задачі оптимізації структури» [3, с.29, 80]. У 2005 році ми також зазначали, що «все ще не вирішеним в системі МВС України є обґрунтування структури та штатної чисельності органів, служб і підрозділів системи МВС України. Разом із тим, оптимізація організаційно-штатних процесів в системі МВС України може сприяти підвищенню ефективності її діяльності лише за умов попереднього створення достовірного прогнозу наслідків, які тягнуть за собою вказані зміни» [3, с.155].

Не можна не згадати, що в ті часи питання оптимізації структури та чисельності Міністерства та міліції постійно висвітлювались й у відомчих виданнях, наприклад, у варіаціях: «оптимізація (скорочення 30 тис. працівників) потребує 154 млн. грн.» у лютому 1998 р., «оптимізація роботи з персоналом», «оптимізація штатної чисельності» у жовтні 2003 р. [3, с.47–48], а також робота з вдосконалення структури і оптимізації чисельності системи ОВС затвердженням нової структури центрального апарату Міністерства і типової структури органу внутрішніх справ у 2002 р. тощо.

В свою чергу, основним завданням створених за Указами Президента України Комісії з реформування правоохоронних органів в Україні у 2001 р. була «підготовка пропозицій щодо вдосконалення та оптимізації системи правоохоронних органів в Україні, їх структури, організації діяльності, з урахуванням загальноновизнаних міжнародних норм і стандартів»; Міжвідомчої комісії з питань реформування правоохоронних органів у 2005 р. – знов таки «підготовка з урахуванням загальноновизнаних міжнародних норм і стандартів пропозицій щодо вдосконалення та оптимізації системи правоохоронних органів в Україні, їх структури, організації діяльності»; у 2003 р. – у ст.8 Закону України «Про основи національної безпеки України» основними напрямками державної політики з

питань національної безпеки України, у сфері державної безпеки визначається *«реформування правоохоронної системи з метою підвищення ефективності її діяльності на основі оптимізації структури»* [4, с.154–155, 158].

Термін «оптимізація» з посиланням на реформування (розвиток) МВС України в науковій та практичній роботі також використовували О. Бандурка відповідно до заходів управління органами внутрішніх справ [5], В. Бесчастний стосовно діяльності структурних підрозділів МВС та економії державних коштів [6], В. Коваленко щодо завдань, функцій, структури й чисельності правоохоронних органів [7], Ю. Кравченко відносно управлінських і організаційних структур [8] та інші дослідники і практики, але в їх роботах не враховані останні тенденції та погляди на проблему оптимізації структури Міністерства внутрішніх справ під час його реформування. Тому *метою статті є дослідження деяких особливостей оптимізації структури МВС України як елемента її сьогодення реформування.*

Раніше ми вже казали, що *«під оптимізацією діяльності окремо взятого органу розуміють оптимізацію правовідносин органів системи в цілому.* Зміна системи однієї структури неминує спричинити зміни в системі всіх інших структур. Ці зміни необхідно передбачити передусім законодавчо [4, с.425].

Разом із тим, як свідчить аналіз застосування терміну «оптимізація» в законопроектних актах або нормативних документах органів виконавчої влади стосовно діяльності або реформування Міністерства внутрішніх справ України, їх розробники припускають певних вад і неузгодженостей.

Одним із останніх таких прикладів щодо вживаності терміну «оптимізація» є висновки Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності стосовно поданого Кабінетом Міністрів України проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування

органів внутрішніх справ» (реєстр. № 1550) [9]. Зокрема, стосовно оптимізації там йдеться про *оптимізацію структури Міністерства внутрішніх справ* у зв'язку з реформуванням системи органів внутрішніх справ *«шляхом об'єднання існуючих спеціальних підрозділів та утворення на їх базі єдиного універсального спеціального підрозділу міліції».*

Власне, на думку розробників, реорганізаційна сутність заходу полягає в *об'єднанні існуючих спеціальних підрозділів в єдиний універсальний спеціальний підрозділ міліції*¹, а за законопроектом [10], яким передбачається комплексне внесення змін у чинні Кодекс України про адміністративні правопорушення, Кримінальний процесуальний кодекс України, Закони України «Про міліцію», «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», «Про транспорт», «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України» та «Про ветеринарну медицину» – й заміна спеціалізованих підрозділів Міністерства внутрішніх справ України «спеціальними підрозділами».

Передуючи аналіз законопроектних пропозицій, слід нагадати певні «оптимізаційні» зміни, що вже колись мали місце в структурі МВС України за численними редакціями базового Закону України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України» [11]. Відповідно, структуру МВС України свого часу складали:

¹ Стосовно чого Є. Захаров вбачає позитив, «що цей документ (*Стратегія розвитку органів внутрішніх справ. – І.3.*)... від самого початку побудований таким чином, що *абсолютно не прив'язаний до кількості та назв підрозділів*, що зазвичай так полюбляють реформатори «міліцейської хвилі» – як за роботою: Захаров Є. МВС європейського гатунку стратегія реформаторських змін / Євген Захаров [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.pravda.com.ua/columns/2014/12/15/7052035/?attempt=1>. – 15.12.2014.

– станом на 10.01.2002 р.² (<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2925-14/ed20020110>) – Міністерство як центральний орган управління; головні управління, управління Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, управління, відділи Міністерства внутрішніх справ України на транспорті; міські, районні управління та відділи, лінійні управління, відділи, відділення, пункти; підрозділи місцевої міліції; підрозділи та допоміжні служби державної пожежної охорони; з'єднання, військові частини, підрозділи, установи внутрішніх військ; навчальні заклади, науково-дослідні установи, підприємства та установи забезпечення;

– станом на 01.10.2002 р. (<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2925-14/ed20021001>) – Міністерство як центральний орган управління; *державні департаменти у складі Міністерства внутрішніх справ України як урядові органи державного управління за окремими напрямками службової діяльності, визначеними Кабінетом Міністрів України*; головні управління, управління Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, управління, відділи Міністерства внутрішніх справ України на транспорті; міські, районні управління та відділи, лінійні управління, відділи, відділення, пункти; підрозділи місцевої міліції; *територіальні органи управління, підрозділи та допоміжні служби державної пожежної охорони*; з'єднання, військові частини, підрозділи, установи внутрішніх військ; навчальні заклади, науково-дослідні установи, підприємства та установи забезпечення;

– станом на 01.01.2003 р. (<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2925-14/ed20030101>) – склад МВС України не змінився;

– станом на 14.10.2003 р. (<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2925-14/ed20031014>) –

із складу МВС України виключені *територіальні органи управління, підрозділи та допоміжні служби державної пожежної охорони*;

– станом на 01.01.2005 р. (<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2925-14/ed20050101>) – Міністерство як центральний орган управління; державні департаменти у складі Міністерства внутрішніх справ України як урядові органи державного управління за окремими напрямками службової діяльності, визначеними Кабінетом Міністрів України; головні управління, управління Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, управління, відділи Міністерства внутрішніх справ України на транспорті; міські, районні управління та відділи, лінійні управління, відділи, відділення, пункти; *підрозділи судової міліції*; підрозділи місцевої міліції; з'єднання, військові частини, підрозділи, установи внутрішніх військ; навчальні заклади, науково-дослідні установи, підприємства та установи забезпечення;

– станом на 16.03.2014 р. (<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2925-14/ed20140316>) – Міністерство як центральний орган управління; державні департаменти у складі Міністерства внутрішніх справ України як урядові органи державного управління за окремими напрямками службової діяльності, визначеними Кабінетом Міністрів України; головні управління, управління Міністерства внутрішніх справ України в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, управління, відділи Міністерства внутрішніх справ України на транспорті; міські, районні управління та відділи, лінійні управління, відділи, відділення, пункти; підрозділи судової міліції; підрозділи місцевої міліції; *головний орган військового управління, оперативно-територіальні об'єднання, з'єднання, військові частини і підрозділи, вищі навчальні заклади, навчальні військові частини (центри), бази, установи та заклади, що не входять до складу оперативно-територіальних об'єднань Національної гва-*

² Тут і далі позначені дати редакцій Закону.

рдії України; навчальні заклади, науково-дослідні установи, підприємства та установи забезпечення;

– станом на 01.04.2014 р. (<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2925-14>) і на 01.01.2015 р. (<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2925-14/ed20150101>) – склад МВС України не змінився.

Таким чином, судячи за Законом України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України» [11], так звані оптимізаційні зміни стосувались спочатку введення у 2002 році до його структури державних департаментів у складі Міністерства внутрішніх справ України як урядових органів державного управління за окремими напрямками службової діяльності, визначеними Кабінетом Міністрів України, а також територіальних органів управління, підрозділів та допоміжних служб державної пожежної охорони; потім виключення у 2003 році означених територіальних органів управління, підрозділів та допоміжних служб державної пожежної охорони; потім введення у 2005 році підрозділів судової міліції; потім заміни у 2014 році установ внутрішніх військ на головний орган військового управління, оперативно-територіальні об'єднання, з'єднання, військові частини і підрозділи, вищі навчальні заклади, навчальні військові частини (центри), бази, установи та заклади, що не входять до складу оперативно-територіальних об'єднань Національної гвардії України. Крім того, як раніше зазначалось, законопроект [10] тепер вже пропонується оптимізувати структуру МВС України виключенням із неї управлінь, відділів Міністерства внутрішніх справ України на транспорті, доцільність чого саме сьогодні, на нашу думку, є спірною та передчасною.

А зважаючи на останні реформаторські тенденції, слід очікувати й чергового виведення із структури МВС України державних департаментів у складі Міністерства внутрішніх справ України як урядових органів державного управління за окремими напря-

мами службової діяльності, визначеними Кабінетом Міністрів України.

Разом із тим, не слід забувати, що заміна внутрішніх військ на Національну гвардію та внесення відповідних змін у чинне законодавство держави [12] також було певним оптимізаційним реформаційним заходом, оскільки була замінена не просто назва військ, але й їх адміністративно-правовий статус, функції, повноваження та призначення.

Крім того, станом на сьогодні, за ст.7 Закону України «Про міліцію» від 20.12.1990 р. № 565–ХІІ [13], «Міліція є єдиною системою органів, яка входить до структури Міністерства внутрішніх справ України, виконує адміністративну, профілактичну, оперативно-розшукову, кримінальну процесуальну, виконавчу та охоронну (на договірних засадах) функції. Вона складається з підрозділів: кримінальної міліції; міліції громадської безпеки; транспортної міліції; державної автомобільної інспекції; міліції охорони; судової міліції; спеціальної міліції; внутрішньої безпеки».

Разом із тим, структура Міністерства внутрішніх справ України визначається Законом України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України» від 10.01.2002 р. № 2925–ІІІ [11], але там відсутні щодо структури МВС будь-які згадки саме про «міліцію як єдину систему органів» у тому комплексному, узагальнюючому значенні, як це трактує Закон України «Про міліцію» від 20.12.1990 р. № 565–ХІІ [13].

Як відомо, в абз.6 і 7 ст.1 Закону України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України» від 10.01.2002 р. № 2925–ІІІ [11] прямо йде мова тільки про окремі елементи «міліції як єдиної системи органів» в структурі Міністерства – підрозділи судової міліції та підрозділи місцевої міліції. При цьому ті ж самі підрозділи судової міліції позначені також у ст.7 «Організація міліції та її підпорядкованість» Закону України «Про міліцію» [13] під назвою «судова міліція», а підрозділи місцевої міліції

там взагалі відсутні за позначкою «Абзац частини першої статті 7 втратив чинність у зв'язку з втратою чинності Закону № 1577–IV від 04.03.2004 на підставі Закону № 309–VI від 03.06.2008». Така колізія однозначно свідчить про неузгодженість і суперечливість законодавчої бази та впливає на чіткість розуміння законодавчо встановленої структури МВС України та заходів з її оптимізації.

До того ж, оскільки за ч.4 ст.7 Закону України «Про міліцію» [13] йдеться, що «структуру міліції затверджує Міністр внутрішніх справ України», то *згадування про структурні складові міліції – підрозділи судової міліції та підрозділи місцевої міліції – в Законі України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України» від 10.01.2002 р. № 2925–III [11] є абсолютно недоречним і надлишковим дублюванням – вважаємо цілком достатньою їх наявність тільки в Законі «Про міліцію» [13]. Тим більш, що безпосередньо структура міліції не є за ч.4 ст.7 Закону України «Про міліцію» безумовною прерогативою Верховної Ради України. І виходячи з такого міркування, реформаторські оптимізаційні заходи щодо структури міліції, а точніше – стосовно «утворення єдиного універсального спеціального підрозділу міліції» – вправі проводити тільки Міністр внутрішніх справ. Інша річ, чи взагалі науково обґрунтовані такі «оптимізаційні» заходи, чи є в цьому нагальна потреба.*

Мабуть, слід нагадати, що й сподівання на емерджентність такого об'єднання існуючих спеціальних підрозділів у єдиний універсальний спеціальний підрозділ міліції сьогодні не може бути остаточно прораховане. До того ж, стосовно простої агрегації існуючих спеціальних підрозділів у такий собі єдиний універсальний спеціальний підрозділ міліції, то наразі аксіоматичною вважається теза, що універсалізм – це завідомо найгірше рішення з усіх можливих.

Більше того, в останній час чомусь здається, що деякі заходи із структурної оптимі-

зації Міністерства, що проголошені під егідою його реформування, не підкріплені належним науковим обґрунтуванням. Знання того, що *структура* – це поперед усього спосіб взаємодії елементів системи за допомогою певних зв'язків, а також того, що *структурна оптимізація* – це цілеспрямований ітераційний процес одержання серії системних ефектів з метою оптимізації прикладної мети в рамках заданих обмежень, і того, що структурна оптимізація практично досягається за допомогою спеціального алгоритму структурної переорганізації елементів системи³, явно недостатньо. Принаймні, потребує з'ясування мета оптимізації; поетапні завдання; критерії (параметри); фактори, що формують критерій оптимізації; методи планування експерименту оптимізації та модель оптимального критерію тощо. Саме про це ми казали у 2009 [14] і 2010 [15] роках, про це нагадуємо й зараз.

І, нарешті, щодо організаційно-структурних утворень і підпорядкувань за чинним Положенням про Міністерство внутрішніх справ України від 13.08.2014 р. № 401 [16], то *Міністр не більше, ніж*: за його пп.6 п.3 ст.11 – «погоджує структуру апаратів центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовує і координує Міністр»; за пп.7 п.3 ст.11 – «визначає структурний підрозділ апарату МВС, що відповідає за взаємодію з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовує і координує Міністр»; за пп.11 п.3 ст.11 – «погоджує призначення на посаду та звільнення з посади керівників та заступників керівників самостійних структурних підрозділів апаратів центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовує і координує Міністр»; за пп.15 п.3 ст.11 – «ініціює питання щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності керівників структурних підрозділів апаратів центра-

³ Як за роботою: Структурная оптимизация [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://ru.wikipedia.org/wiki/Системный_подход.

льних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовує і координує Міністр»; за п.11 ст.11 – «затверджує положення про самостійні структурні підрозділи апарату МВС»; за п.15 ст.11 – «затверджує за пропозицією командувача Національної гвардії структуру головного органу військового управління Національної гвардії, територіальних управлінь Національної гвардії, з'єднань, військових частин і підрозділів, вищих навчальних закладів, навчальних військових частин (центрів), баз, установ та закладів Національної гвардії»; за абз.2 ст.13 – затверджує структуру апарату МВС.

Тобто, у Положенні про Міністерство внутрішніх справ України від 13.08.2014 р. № 401 [16] відсутня норма про право Міністра на створення самостійних структурних підрозділів апарату МВС, а є тільки право на затвердження положень про них, що зовсім не рівнозначно праву на їх створення. Зазначене також виявляє неузгодженість із вказаного приводу у базових нормативно-правових актах із організації та діяльності Міністерства внутрішніх справ України.

При цьому, слід зазначити, що повноваження Міністра внутрішніх справ України із розглядуваних питань *раніше*, за Положенням про Міністерство внутрішніх справ України за Указом Президента України від 06.04.2011 р. № 383/2011 [17], були *більш повними* – Міністр особисто надавав пропозиції зі створення, ліквідації та реорганізації органів внутрішніх справ (за п.11 ст.11 Положення Міністр «вносить Кабінету Міністрів України подання про утворення в межах загальної чисельності Міністерства і коштів, передбачених на його утримання, ліквідацію і реорганізацію органів внутрішніх справ як юридичних осіб, затверджує положення про них, їх структуру та штатний розпис», а за п.12 ст.11 Положення Міністр «утворює, ліквідує, реорганізовує за погодженням з Кабінетом Міністрів України органи внутрішніх справ як структурні підрозділи апарату Міністерства, що не мають статусу юридичної особи»).

А виходячи з того, що, як повідомлялось раніше, досі відсутнім є Закон України «Про органи внутрішніх справ», а статус і належність Міністерству внутрішніх справ саме органів внутрішніх справ фактично *на рівні закону* так і не визначено, так само, як і віднесення міліції саме до органів внутрішніх справ, що ще недавно було предметом постійного наукового дослідження та сперечання ряду авторів [18], тому доцільним було би встановлення такої однозначності. Наприклад, шляхом внесення уточнення до абз.5 ст.1 Закону України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України» від 10.01.2002 р. № 2925-III [11] в редакції: «міські, районні управління та відділи, лінійні управління, відділи, відділення, пункти *органів внутрішніх справ*» за зразком п.6 ст.4 Положення про Міністерство внутрішніх справ України [16], де тільки єдиний раз за текстом усього Положення (протягом якого постійно йдеться лише про органи внутрішніх справ) згадано, що МВС «організовує діяльність територіальних органів в Автономній Республіці Крим, областях, мм. Києві та Севастополі, на транспорті, районних, районних у містах, міських управлінь (відділів), лінійних управлінь (відділів), окремих підрозділів *міліції* (далі – *органи внутрішніх справ*)». Або, більш поглибленим варіантом встановлення зазначеної однозначності між міліцією та органами внутрішніх справ на рівні закону було би уточнення абз.5 ст.1 Закону України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України» [11] в редакції: «міські, районні управління та відділи, лінійні управління, відділи, відділення, пункти *органів внутрішніх справ – міліції*».

І наприкінці наведемо думку експерта Центру політико-правових реформ О. Банчука щодо заходів з оптимізації структури МВС України, який вважає, що при тому, що «зміни повинні торкнутися і структури МВС, яку необхідно спростити», «можливий і варіант коли *взагалі законодавчо не виписують, що має входити до структури МВС*. В Єв-

ропі уряд може визначити, наприклад, що міграційна служба – це до Мінюсту. Або послуги, які зараз у нас надає ДАІ, можуть надавати муніципалітети» [19].

Таким чином, сподіваємось, що надані зауваження та пропозиції будуть враховані при удосконаленні структури Міністерства внутрішніх справ України і сприятимуть підвищенню ефективності його діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Питання реформування органів внутрішніх справ України» : від 22.10.2014 р. № 1118-р // Офіційний вісник України. – 2014. – № 96. – Ст. 2767.

2. Постанова Кабінету Міністрів України «Про концепцію розвитку системи Міністерства внутрішніх справ» : від 24.04.1996 р., № 456 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/456-96-%D0%BF>.

3. Венедіктов В. С. Проблеми реформування системи МВС України : монографія / В. С. Венедіктов, І. В. Зозуля. – Ужгород : ВАТ «Патент», 2005. – 216 с.

4. Регламент Національної громадської платформи «Реформуємо МВС: прозорість та відповідальність» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://police-reform.org/index.php?r=1.1.2>.

5. Бандурка О. М. Управління в органах внутрішніх справ України : підручник / О. М. Бандурка. – Харків : Ун-т внутр. справ, 1998. – 480 с.

6. Бесчастний В. Актуальні питання реформування МВС України / В. Бесчастний // Віче. – 2011. – № 2.

7. Коваленко В. Система фахової освіти потребує докорінного реформування / Валентин Коваленко // Юридичний вісник України. – 2011. – № 48 (856).

8. Кравченко Ю. Ф. Актуальні проблеми реформування органів внутрішніх справ України (організаційно-правові питання) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд.

юрид. наук : спец. 12.00.07 «Теорія управління; адміністративне право і процес; фінансове і банкове право» / Кравченко Юрій Федорович ; Ун-т внутр. справ. – Харків, 1998. – 21 с

9. Висновок комітету до проекту № 1550 від 22.12.2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc34?id=&pf3511=53042&pf35401=321274>. – 24.12.2014.

10. Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реформування органів внутрішніх справ» (реєстр. № 1550 від 22.12.2014 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc34?id=&pf3511=53042&pf35401=320446>. – 22.12.2014.

11. Закон України «Про загальну структуру і чисельність Міністерства внутрішніх справ України» : від 10.01.2002 р., № 2925-III // ВВР України. – 2002. – № 16. – Ст. 115.

12. Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» : від 13.03.2014 р., № 877-VII // ВВР України. – 2014. – № 15. – Ст. 326.

13. Закон України «Про міліцію» : від 20.12.1990 р., № 565-XII // ВВР УРСР. – 1991. – № 4. – Ст. 20.

14. Зозуля І. В. Статус підпорядкованості та елементи структурованості органів внутрішніх справ у системі МВС України / І. В. Зозуля // Наука і правоохорона. – 2009. – № 3 (5). – С. 184–191.

15. Зозуля І. В. Оптимізація структури концепції реформування системи органів МВС України / І. В. Зозуля // Форум права. – 2010. – № 2. – С. 160–165 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2010_2_29.pdf.

16. Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України» : від 13.08.2014 р., № 401 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 72. – Ст. 2026.

17. Указ Президента України «Про затвердження Положення про Міністерство

внутрішніх справ України» : від 06.04.2011 р., № 383/2011 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 29. – Ст. 1222.

18. Зозуля І. В. Органи внутрішніх справ України: поняття та зв'язок між змістом і формою / Зозуля Ігор Вікторович // Наше

право. – 2009. – № 1. – Ч. 1. – С. 49–55.

19. Реформа МВС, думка експерта, ЦППР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukraine-office.eu/reform-of-the-ministry-of-interior-expert-opinion-icpl>.

Зозуля І. В. Оптимізація структури МВС України як елемент його реформування / І. В. Зозуля // Форум права. – 2015. – № 1. – С. 115–122 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/FP_index.htm_2015_1_20.pdf

Розглянуто деякі нормативно-правові та організаційні заходи, що супроводжують процес оптимізації структури Міністерства внутрішніх справ України та впливають на її досконалість, дієздатність та ефективність його діяльності за результатами реформування.

Зозуля І.В. Оптимизация структуры МВД Украины как элемент его реформирования

Рассмотрены некоторые нормативно-правовые и организационные мероприятия, которые сопровождают процесс оптимизации структуры Министерства внутренних дел Украины и влияют на ее совершенство, дееспособность и эффективность его деятельности по результатам реформирования.

Zozulia I.V. Optimization of Structure of the Interior Ministry of Ukraine as Part of Its Reform

Certain legal and organizational measures that accompany the process of optimizing the structure of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and its impact on excellence, efficiency and effectiveness of its activities based on the results of reform, are examined.